

VORA VORA

L'amença de Celya

Celya (Centro de Estudios Literarios y de Arte de Castilla y León), editorial de Salamanca que promou a la xarxa la revista *El Grito* amb la foto d'una decapitació a sabre sobre la llegenda "*¿Qué no es el verano el momento más propicio para pensar? Sin embargo, ¡¡tampoco es para ponerse así, hombre!!*" Un dels destinataris és l'amic Bartomeu Mestre, que sol·licita no rebre informació no desitjada. Resposta: "*Le borraremos. Pero no olvide que nosotros no empuñamos esa espada...*" Mestre crítica "*su desfachatez*" i rep això: "*¿Mi desfachatez? ¡¡Caramba, con el caballero!! Se ha enviado esta noticia a 7.000 personas de todo el mundo y sólo usted ha reaccionado de la forma que lo ha hecho. ¡¡No sé, no sé... pillín, qué tendrás por ahí ululando en el interior del gonadal!! Jajaaja. O sea, que ahora que los escritores chillan NO A LA GUERRA [...], ahora que siempre hemos sabido que los muertos mueren porque se les para el corazón, [...] viene usted [...] chillándome en plan caballero de las virtudes cardinales, que por cuatro gotas de sangre, por un fotógrafo que inmortalizó la mortalidad del desdichado y porque su escala de valores le refunfunja [...] ¿Y me llama indecente? Más que vomitivo yo diría carminativo [...]. Quizás en breve reciba a mis padrinos para que le abofeteen. Por cierto, la lucha a sable [...]*" [sic]. Signa l'amença Celia Bermejo (Villablino, Lleó, 1971), pedagoga, escriptora, professora de la UNED i directora de Celya, membre del Grupo de Editores de Castilla y León i de Cedro i entitat col·laboradora de la Fundación del Patrimonio Histórico de la dita comunitat.

Joan Mari
joan_mari@hotmail.com

La crònica

Els experts en Goebbels no es cansen mai

Dimarts, 15 de juliol

De cap a caiguda. El poc prestigi que li quedava a la Mostra de Cinema Mediterrani de València cau en picat sense remei. L'organització anuncia que renunciarà a contractar grans estrelles per fer front al greu dèficit del festival, anul·la el Congrés de Música i Cine (un dels apartats més interessants) i presenta Alfredo Landa com un dels plats forts. Però si algú pensa que les coses no poden anar a pitjor, s'equivoca. El director de la Mostra, José Antonio Escrivà, ha demanat permís a l'arquebisbe de València per projectar la pel·lícula *Yo, puta*. No debades, el responsable de la diòcesi valenciana ja va avisar l'any passat, com a conseqüència de la projecció d'un cicle de cinema eròtic, que incorporava referències a la Mare de Déu, "*a mí, la Virgen, que no me la toquen*". Ara, per si de cas, li han avançat la programació.

Estelades en remull i galetes. Indignació a les files de CiU pels escorcolls i coercions que militants de la JNC i CDC (i no només ells) van rebre de la policia espanyola durant la inauguració del Mundial de Natació al Palau Sant Jordi. Entre els escorcollats fins i tot hi havia el regidor de CiU a Barcelona, Jaume Ciurana. La Policia Nacional tenia ordres d'evitar que s'exhibissin banderes estelades o pancartes del tipus "*Freedom for Catalonia*" o "*Catalonia is not Spain*". En alguns casos, fins i tot, els agents van fer despullar la gent per mirar que no portessin banderes ni pancartes "anticonstitucionals" (?). El secretari general de CiU, Pere Macias, creu "vergonyosa" l'actuació de la policia espanyola i demana explicacions a l'alcalde de Barcelona, Joan Clos, responsable del comitè organitzador del Mundial de Natació i a la delegada del Govern espanyol a Catalunya, Júlia García Valdecasas.

Potser això ajudarà CiU a entendre l'abast de la decisió presa, fa unes setmanes, d'acceptar que un 15% dels futurs

mossos provinguin del traspàs directe d'agents de la policia espanyola i la Guàrdia Civil, per reforçar el desplegament de la policia autonòmica (més que mai). Que els patriotes de la JNC i de CDC no pateixin, però, perquè d'aquí a uns anys seran els mossos els que els escorcollaran quan portin estelades o pancartes. I amb una mica de sort, les galetes seran en català. O no. Això sí, no tindran el gust de les galetes Maria.

Dimecres, 16 de juliol

Josep Piqué, expert en Goebbels. Un dels polítics amb una trajectòria més mutant que la de Hulk (el personatge de còmic transportat ara al cinema que quan s'emprenya es torna gros i verd) acusa els partits catalans d'usar les estratègies nazis dissenyades per Goebbels. El ministre diu que els partits catalans no paren de repetir que el PP protagonitza un retrocés en l'estat de les autonomies. Ell considera que això és repetir una mentida perquè finalment sembli veritat, com feien els propagandistes nazis. Si Piqué ho diu és veritat. El seu partit no va parar de repetir que ETA era Batasuna. I s'ho han cregut, fins i tot a Europa! Ara diuen el mateix del PNB, d'EA, de diaris, d'associacions culturals, d'escoles... i comencen a dir-ho d'ERC. Si algú en sap de teoria propagandística goebbeliana és en Piqué i el seu partit constitucionalista.

Desnormalització a Balears. El Govern balear només porta tres setmanes i ja avorreix amb les declaracions sobre política lingüística. El conseller d'Educació, Francesc Fiol, ha dit que "no pot ser que hi hagi al·lots que acabin [l'ensenyament obligatori] sense saber bé el castellà", per justificar la reorientació de la política lingüística a favor del castellà. Val a dir que l'argument, vell i recurrent, mai no s'ha acompanyat de la demostració de l'existència d'un sol al·lot que no sàpiga castellà. Per altra banda, el conseller de Funció Pública, José María Rodríguez, ja

A dalt, l'expresident de la Generalitat Valenciana, Eduardo Zaplana, vol deixar clar que continua manant al País Valencià i ha obligat el nou conseller de Cultura a readmetre un assessor que havia estat destituït 48 hores abans.

A sota, Josep Piqué, conegut com a primera mà de les estratègies propagandístiques de Goebbels, denuncia els partits catalans d'actuar com els nazis.

ha anunciat canvis en les normes de promoció interna dels funcionaris "perquè el català no sigui un inconvenient" per poder augmentar de categoria professional. **Zaplana marca territori.** Si alguna cosa ha volgut deixar clara des del començament l'expresident Zaplana al nou equip de Francesc Camps és que no està disposat a deixar-los fer la seua. L'últim episodi d'aquesta estratègia es produeix quan el ministre de Treball obliga el conseller de Cultura, Esteban González Pons, a readmetre un assessor que havia destituït només 48 hores abans. Pepe Gozávez, l'assessor de la discòrdia, havia ocupat plaça des del 1995 en diverses conselleries i va ser un personatge clau en l'anomenat cas Sanz, que afectà al 1994 el que llavors era president del PP de la ciutat de València, Vicente Sanz. A Zaplana, però, no li ha agradat l'actitud de González Pons i ha decidit cantar-li les quaranta. L'ombra de l'expresident continua sent molt allargada.

Dijous, 17 de juliol

Torna el fantasma de la invasió. Poc ha tardat el PP valencià a posar el crit al cel respecte a la reforma de l'Estatut de Catalunya proposada per Pasqual Mara-

gall, que planteja compartir estratègies amb les comunitats de l'antiga Corona d'Aragó. Els populars valencians, que periòdicament veuen els fantasmes de la invasió catalana, presenten una proposició no de llei a les Corts Valencianes per rebutjar el que anomenen "l'intent" del secretari general del PSC de "convertir la comunitat valenciana en un apèndix de Catalunya a través de la reinvençió de la Corona d'Aragó". La iniciativa de portar aquest debat a les Corts vol, a més, condemnar "qualsevol ingerència" perquè entenen que la proposta de Maragall és una "ofensa als drets del poble valencià".

Divendres, 18 de juliol

El Mallorca necessita doblers. Passen els dies, i les setmanes, i el Mallorca segueix sense poder cobrir la imprescindible ampliació de capital anunciada. Importants hotelers balears s'han negat, per segona vegada, a comprar les accions. Ningú no sap què pot passar. Els rumors són de tota mena i condició. El darrer, que el peculiar president entrenador del Racing de Santander, l'ucraïnès Dimitri Piterman, podria adquirir el club, o la majoria de les accions.

El conflicte interminable

No hi ha manera que els socialistes valencians del PSPV s'assosseguen d'una punyetera volta. No acaben un conflicte que ja en tenen un altre sobre el bastidor. Se suposava que el decepcionant resultat de les darreres eleccions autonòmiques i municipals —decepcionant, que no vol dir sorprenent— els havia d'abocar a una reflexió sobre les seues flaqueces i perspectives. Se suposava, diem, que la desgràcia comuna els uniria en el fosc destí que comparteixen i que s'afanyarien amb rigor i humilitat entorn d'un líder —Joan Ignasi Pla— el major mèrit del qual és el de mancar d'alternativa. Alguns indicis suggerien que, per fi, el partit estava pacificat i que la renovació de cares i de càrrecs començava a llaurar-se el seu futur.

Mer miratge o ganes de confondre els desitjos amb la realitat. A l'expulsió de militants rebels —però rebels amb causa— se succeeix el joc de navallades en el si de la mateixa comissió executiva i, per acabar-ho de rematar, es posa en la corda fluixa el delicat equilibri obtingut en el darrer congrés, que va dividir per la meitat el col·lectiu. El secretari general i el seu vicesecretari munten un canyaret per un portaveu de la Diputació provincial. S'ha acabat la precària cohesió que se sostenia sobre el concert entre el número 1 i el 2 esmentats. De nou, doncs, el conflicte interminable. I la cosa més fotuda és que no se li veu remei. Fins al punt que ja es pensa en una altra renovació socialista, encara que garantisca al PP una hegemonia que es podrà prolongar durant dècades. Però és possible que hi haja tant d'incapaç i que coincideixen tots en el mateix partit? Que el dimoni els confonga.

J. J. Pérez Benlloch

